

Џепне приче, Игор Коларов
Џепне приче

Приче у овој књизи су чудне, невероватне, незамисливе и недовршене тако да читаоца наводе на размишљање. Неке приче су као ТВ Слагалица па је потребно давати одговоре. Друге су као контролни задаци из географије, историје, српског језика и математике. Ова књига није досадна, а приче се могу читати преко реда.

Ово је такорећи сваштара. Свашта се у њој налази: како облаче мачка Кокија, како Исидора тајфун растура планету, како се храни пас Мистер Академик. Такође се налази опис цвећа, шта воли Ћира Свахили и какав је Наташин дан у Келну током сна. Налази се и прича о Сими Трокрилцу који је луд за авионима па му фризура изгледа као пропелер, само још фали да му израсту крила и кабина па би могао да полети. Свако има две баке, а писац пет, још има и мајмунче. Прича о Бобу је тајанствена колико и сам Боб. У причи „Ручак“ присетила сам се ситуације када одемо код пријатеља на ручак. Мени се тада ништа не једе. Ваљда због тога што деца воле да једу код своје куће. „Прабабин тест“ представља неколико простих питања да би се као награда добила велика бомбоњера. У причи „Пера увце и апетит околних ствари“ говори се о машти и како су ствари које се налазе у соби гутале Перу. Шта је историја налази се у причи „Јуче је јуче било данас“. За решење задатка из ове приче морала сам да чепркам по разним књигама и интернету. „Прича коју пише цела породица и остали“ за мене је најпростија јер све податке о породици и пријатељима знам. Бетмен је писца разочарао јер је био неспретан у посластичарници, а одушевио га је црвић који зна математику. Такође и остале приче имају интересантне теме.

Ова књига није као остале, она је истраживачка и авантуристичка са доста задатака и маште. Зато мали читалац мора да је прочита више пута. Најважнија поука ове књиге је машта, коју треба да негујемо, јер она ради свашта.